MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN

Ændring af de midlertidige rammebestemmelser for statslige foranstaltninger til støtte for økonomien under det nuværende covid-19-udbrud

(2020/C 164/03)

1. INDLEDNING

1. Den 19. marts 2020 vedtog Kommissionen meddelelsen »Midlertidige rammebestemmelser for statslige foranstaltninger til støtte for økonomien under det nuværende covid-19-udbrud« ([1]) (i det følgende benævnt »de midlertidige rammebestemmelser«). Den 3. april 2020 vedtog den en første ændring for at give mulighed for at yde støtte til at fremskynde forskningen i og afprøvningen og fremstillingen af covid-19-relevante produkter, beskytte arbejdspladser og yderligere støtte økonomien under den aktuelle krise ([2]).

2. EU's statsstøttekontrol skal anvendes målrettet og i et omfang, der står i et passende forhold til målet, for at sikre, at de nationale støtteforanstaltninger effektivt hjælper de berørte virksomheder under covid-19-udbruddet, samtidig med at uberettigede fordrejninger af det indre marked begrænses, at det indre markeds integritet bevares, og at der sikres lige konkurrencevilkår. Dette vil bidrage til kontinuiteten i den økonomiske aktivitet under covid-19-udbruddet og udgøre et solidt grundlag for genopretning af økonomien efter krisen under hensyntagen til betydningen af at gennemføre den grønne og den digitale omstilling i overensstemmelse med EU-retten og EU's mål.

3. Formålet med denne meddelelse er at udpege yderligere midlertidige statsstøtteforanstaltninger, som Kommissionen betragter som forenelige med artikel 107, stk. 3, litra b), i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) i forbindelse med covid-19-udbruddet.

4. For det første er Kommissionen af den opfattelse, at ellers levedygtige ikkefinansielle virksomheder, som befinder sig i en midlertidig likviditetskrise som følge af covid-19-udbruddet, kan få solvensproblemer på længere sigt. For en lang række af disse virksomheder har de nødforanstaltninger, der er truffet for at kontrollere spredningen af covid-19-udbruddet, ført til et fald i eller endda en indstilling af deres produktion af varer og/eller leveringen af tjenesteydelser samt til et betydeligt efterspørgselschok. De deraf følgende tab vil blive afspejlet i et fald i virksomhedernes egenkapital og indvirke negativt på deres mulighed for at optage lån hos finansielle institutioner.

5. Hvis en virksomhed på et marked med lav efterspørgsel og forsyningsafbrydelser råder over en begrænset egenkapital, forværres risikoen for en alvorlig økonomisk nedgang, som kan påvirke hele EU's økonomi i en længere periode. Målrettede offentlige indgreb, hvor der stilles egenkapitalinstrumenter og/eller hybride kapitalinstrumenter til rådighed for virksomheder, kan mindske risikoen for et betydeligt antal konkurser i EU. De kan således bidrage til at bevare kontinuiteten i den økonomiske aktivitet under covid-19-udbruddet og støtte den efterfølgende økonomiske genopretning.

6. Denne meddelelse fastsætter derfor betingelserne i henhold til EU's statsstøtteregler, hvorunder medlemsstaterne kan yde offentlig støtte i form af egenkapitalinstrumenter og/eller hybride kapitalinstrumenter til virksomheder, der står over for økonomiske vanskeligheder som følge af covid-19-udbruddet. Støtten skal sikre, at forstyrrelsen af økonomien ikke medfører, at virksomheder, der var levedygtige før covid-19-udbruddet, unødigt træder ud af markedet. En rekapitalisering må derfor ikke overstige det minimum, som er nødvendigt for at sikre støttemodtagerens levedygtighed, og bør alene have til formål at genoprette støttemodtagerens kapitalstruktur, således som den så ud før covid-19-udbruddet.

7. Kommissionen understreger, at national offentlig støtte i form af egenkapitalinstrumenter og/eller hybride kapitalinstrumenter til virksomheder, der befinder sig i økonomiske vanskeligheder som følge af covid-19-udbruddet, som led i ordninger eller i særlige individuelle tilfælde, alene bør påtænkes, hvis der ikke kan findes nogen anden hensigtsmæssig løsning, og en sådan støtte skal være underlagt strenge betingelser. Det skyldes, at sådanne instrumenter fordrejer konkurrencen betragteligt mellem virksomhederne. Sådanne indgreb bør derfor også være underlagt klare betingelser med hensyn til statens indtræden i og udtræden af de berørte virksomheder samt dens afkast for deltagelse såvel som bestemmelser vedrørende ledelsen og passende foranstaltninger til at begrænse konkurrencefordrejninger.

([1]) Meddelelse fra Kommissionen af 19. marts 2020 (C(2020) 1863) (EUT C 91 I af 20.3.2020, s. 1).
([2]) Meddelelse fra Kommissionen af 3. april 2020 (C(2020) 2215) (EUT C 112 I af 4.4.2020, s. 1).

8. Hvis støtten blev ydet på EU-plan under hensyntagen til EU's fælles interesser, ville risikoen for konkurrencefordrejninger i det indre marked være lavere og derfor kræve mindre strenge betingelser. Kommissionen er af den opfattelse, at der er behov for yderligere støtte og midler på EU-plan for at sikre, at denne globale symmetriske krise ikke udvikler sig til et asymmetrisk chok til skade for de medlemsstater, som har mindre mulighed for at støtte deres økonomi, og for EU's konkurrenceevne som helhed.

9. Den grønne og den digitale omstilling vil spille en central og prioriteret rolle, når det gælder om at sikre en vellykket genopretning. Kommissionen glæder sig over de skridt, som medlemsstaterne ved udformningen af nationale støtteforanstaltninger har taget for at imødegå disse udfordringer, og minder om deres ansvar for at sikre, at sådanne foranstaltninger ikke udgør en hindring for opfyldelsen af EU's klimamål og digitale mål. Desuden bemærker Kommissionen, at medlemsstaterne ved at udforme de nationale støtteforanstaltninger således, at de opfylder EU's politiske målsætninger om en grøn og en digital omstilling af økonomien, vil muliggøre en mere bæredygtig vækst på lang sigt og understøtte omstillingen til det aftalte EU-mål om klimaneutralitet i 2050. I forbindelse med støtte til at afhjælpe en alvorlig forstyrrelse i medlemsstaternes økonomi er det først og fremmest medlemsstaternes ansvar at udforme nationale støtteforanstaltninger på en måde, der imødekommer deres politiske mål. Hvad angår støtte ydet i henhold til denne meddelelse skal store virksomheder indberette, hvordan den modtagne støtte understøtter deres aktiviteter i overensstemmelse med EU's mål og nationale forpligtelser, der er knyttet til den grønne og den digitale omstilling.

10. En række medlemsstater overvejer desuden at erhverve en kapitalandel i strategiske virksomheder for at sikre, at deres bidrag til en velfungerende EU-økonomi ikke bringes i fare. Kommissionen minder om, at TEUF er neutral hvad angår privat ejendom (artikel 345 i TEUF). Hvis medlemsstaterne køber eksisterende aktier i virksomheder til markedspris eller investerer på lige fod med private aktionærer, udgør dette normalt ikke statsstøtte ([3]). Tilsvarende gælder det, at hvis medlemsstaterne beslutter at købe nyudstedte aktier og/eller stille andre former for egenkapitalstøtte eller hybride kapitalinstrumenter til rådighed for virksomheder på markedsvilkår, dvs. på betingelser, der overholder det markedsøkonomiske investorprincip, udgør det heller ikke statsstøtte.

11. Kommissionen minder også om, at der findes en række yderligere redskaber til at håndtere erhvervelsen af strategiske virksomheder. I meddelelsen af 25. marts 2020 ([4]) opfordrede Kommissionen de medlemsstater, som allerede havde en eksisterende mekanisme til screening af udenlandske direkte investeringer, til i fuldt omfang at gøre brug af sådanne redskaber til at forhindre kapitalstrømme fra tredjelande, som kunne underminere sikkerheden eller den offentlige orden i EU. Kommissionen opfordrede også de medlemsstater, som på indeværende tidspunkt ikke har en screeningmekanisme, eller hvis screeningmekanismer ikke omfatter alle relevante transaktioner, til at indføre fuldstændige screeningmekanismer i fuld overensstemmelse med EU-retten, herunder forordningen om screening af udenlandske direkte investeringer ([5]) og fri bevægelighed for kapital (artikel 63 i TEUF) og internationale forpligtelser.

12. For det andet er Kommissionen af den opfattelse, at ansvarlig lånekapital kan være et passende middel til at støtte virksomheder, der befinder sig i økonomiske vanskeligheder som følge af covid-19-udbruddet. Det er især et mindre konkurrencefordrejende middel end egenkapital eller hybrid kapital, eftersom det ikke kan konverteres til aktier, når virksomheden er en going concern. Denne meddelelse giver derfor medlemsstaterne mulighed for at yde støtte i denne yderligere form i afsnit 3.3 i de midlertidige rammebestemmelser, som vedrører gældsinstrumenter, forudsat at der sikres yderligere garantier til beskyttelse af lige konkurrencevilkår i det indre marked. Hvis den ansvarlige lånekapital overstiger de lofter, der er fastsat i afsnit 3.3, bør en sådan foranstaltning imidlertid vurderes på grundlag af betingelserne for covid-19-rekapitaliseringer som fastsat i afsnit 3.11, således at der sikres ligebehandling.

([3]) Jf. afsnit 4.2.3 i Kommissionens meddelelse om statsstøttebegrebet som omhandlet i artikel 107, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (C/2016/2946) (EUT C 262 af 19.7.2016, s. 1).

([4]) Meddelelse fra Kommissionen — Vejledning til medlemsstaterne vedrørende udenlandske direkte investeringer og fri bevægelighed for kapital fra tredjelande og beskyttelse af Europas strategiske aktiver, inden forordning (EU) 2019/452 (forordning om FDI-screening) finder anvendelse (C(2020) 1981 final af 25.3.2020).

([5]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/452 af 19. marts 2019 om et regelsæt for screening af udenlandske direkte investeringer i Unionen (EUT L 79 I af 21.3.2019, s. 1).

13. For det tredje har anvendelsen af de midlertidige rammebestemmelser vist, at der er behov for at indføre rent formelle ændringer samt yderligere præciseringer og ændringer af visse bestemmelser i afsnit 3.1, afsnit 3.2, afsnit 3.3, afsnit 3.4, afsnit 3.7, afsnit 4 og afsnit 5.

14. Endelig anerkender Kommissionen, at der for at sikre en vellykket genopretning vil være behov for yderligere omfattende private og offentlige investeringer med henblik på at imødegå udfordringerne og gribe de muligheder, der ligger i den grønne og den digitale omstilling. I denne forbindelse minder Kommissionen om, at nærværende ændring af de midlertidige rammebestemmelser snarere supplerer end erstatter medlemsstaternes eksisterende muligheder for at yde støtte i henhold til EU's statsstøtteregler. Hvad angår f.eks. kapitalstøtte, især til innovative virksomheder, giver Kommissionens retningslinjer for risikofinansiering ([6]) og gruppefritagelsesforordningen ([7]) medlemsstaterne rige muligheder.

15. Medlemsstaterne kan ligeledes beslutte at yde statsstøtte til grøn og digital innovation og investering og øge miljøbeskyttelsen i overensstemmelse med de gældende statsstøtteregler ([8]). Som allerede nævnt i Kommissionens meddelelse af 14. januar 2020 vil de relevante statsstøtteregler, navnlig retningslinjerne for statsstøtte på miljø- og energiområdet, blive revideret senest i 2021 i lyset af de politiske målsætninger i den europæiske grønne pagt og med henblik på at støtte en omkostningseffektiv og socialt inklusiv omstilling til klimaneutralitet i 2050. Dette vil bidrage til en genopretningsstrategi for den europæiske økonomi, der støtter op om de vigtige grønne og digitale omstillinger i overensstemmelse med EU's og medlemsstaternes mål.

2. ÆNDRINGER AF DE MIDLERTIDIGE RAMMEBESTEMMELSER

16. Følgende ændringer af de midlertidige rammebestemmelser for statslige foranstaltninger til støtte for økonomien under det nuværende covid-19-udbrud får virkning fra og med den 8. maj 2020.

17. Punkt 7 affattes således:

»7. Hvis banker som følge af covid-19-udbruddet skulle få behov for ekstraordinær finansiel støtte fra det offentlige (jf. artikel 2, stk. 1, nr. 28), i BRRD og artikel 3, stk. 1, nr. 29), i SRMR) i form af likviditet, rekapitalisering eller foranstaltninger vedrørende værdiforringede aktiver, skal det vurderes, om foranstaltningerne opfylder betingelserne i artikel 32, stk. 4, litra d), nr. i), ii) eller iii), i BRRD og artikel 18, stk. 4, litra d), nr. i), ii) eller iii), i SRMR. Hvis sidstnævnte betingelser er opfyldt, vil den bank, der modtager en sådan ekstraordinær finansiel støtte fra det offentlige, ikke blive betragtet som nødlidende eller forventeligt nødlidende. I det omfang sådanne foranstaltninger skal afhjælpe problemer, der er knyttet til covid-19-udbruddet, vil de blive anset for at falde ind under punkt 45 i bankmeddelelsen fra 2013 ([9]), som indeholder en undtagelse fra kravet om, at aktionærer og efterstillede kreditorer skal være med til at dele byrden.«

18. Punkt 9 affattes således:

»9. Covid-19-udbruddet skaber risiko for en alvorlig økonomisk nedgang, der påvirker hele EU's økonomi og rammer virksomheder, arbejdspladser og husstande. Det er nødvendigt at yde målrettet offentlig støtte for at sikre, at der fortsat er tilstrækkelig likviditet til rådighed på markederne, for at imødegå de tab, der påføres sunde virksomheder, og for at bevare kontinuiteten i den økonomiske aktivitet under og efter covid-19-udbruddet. Med henblik på at beskytte passagerer- og forbrugerrettighederne og sikre lige behandling af passagerer og rejsende kan medlemsstaterne desuden beslutte at yde støtte til virksomheder inden for rejse-

([6]) Meddelelse fra Kommissionen — EU-retningslinjer for statsstøtte til fremme af risikofinansieringsinvesteringer (EUT C 19 af 22.1.2014, s. 4).

([7]) Kommissionens forordning (EU) nr. 651/2014 af 17. juni 2014 om visse kategorier af støttes forenelighed med det indre marked i henhold til traktatens artikel 107 og 108 (EUT L 187 af 26.6.2014, s. 1).

([8]) F.eks. Retningslinjerne for statsstøtte til miljøbeskyttelse og energi 2014-2020 (EUT C 200 af 28.6.2014, s. 1), EU-retningslinjerne for statsstøttereglernes anvendelse i forbindelse med hurtig etablering af bredbåndsnet (EUT C 25 af 26.1.2013, s. 1), retningslinjerne for statsstøtte med regionalt sigte for 2014-2020 (EUT C 209 af 23.7.2013, s. 1), rammebestemmelserne for statsstøtte til forskning og udvikling og innovation (EUT C 198 af 27.6.2014, s. 1) og kriterierne for analysen af, hvorvidt statsstøtte til fremme af gennemførelsen af vigtige projekter af fælleseuropæisk interesse er forenelig med det indre marked (EUT C 188 af 20.6.2014, s. 4).

([9]) Meddelelse fra Kommissionen om statsstøttereglernes anvendelse fra den 1. august 2013 på støtteforanstaltninger til fordel for banker i forbindelse med finanskrisen (EUT C 216 af 30.7.2013, s. 1).

og turismebranchen for at sikre, at refusionskrav i forbindelse med covid-19-udbruddet dækkes. I betragtning af EU-budgettets begrænsede størrelse vil indsatsen hovedsagelig komme fra medlemsstaternes nationale budgetter. EU's statsstøtteregler gør det muligt for medlemsstaterne at gribe hurtigt og effektivt ind for at støtte borgere og virksomheder, navnlig SMV'er, med økonomiske problemer som følge af udbruddet af covid-19.«

19. Punkt 13 affattes således:

»13. Medlemsstaterne kan også tilrettelægge støtteforanstaltninger i overensstemmelse med gruppefritagelsesforordningerne ([10]), uden at Kommissionen inddrages.«

20. Punkt 20 affattes således:

»20. Midlertidige støtteforanstaltninger, der er omfattet af denne meddelelse, kan kumuleres med hinanden i overensstemmelse med bestemmelserne i de specifikke afsnit i meddelelsen. Midlertidige støtteforanstaltninger, der er omfattet af denne meddelelse, kan kumuleres med støtte i henhold til de minimisforordningerne ([11]) eller med støtte i henhold til gruppefritagelsesforordningerne ([12]), forudsat at bestemmelserne og kumulationsreglerne i disse forordninger overholdes.«

21. Følgende indsættes som punkt 20a:

»20a. Støtte til kreditinstitutter og finansielle institutioner skal ikke vurderes inden for rammerne af den støtte, der ydes i henhold til denne meddelelse, bortset fra: i) indirekte fordele til kreditinstitutter og finansielle institutioner, som kanaliserer støtte i form af lån eller garantier, jf. afsnit 3.1-3.3, i overensstemmelse med bestemmelserne i afsnit 3.4, og ii) støtte i henhold til afsnit 3.10, forudsat at ordningen ikke udelukkende er rettet mod ansatte i den finansielle sektor.«

22. Overskriften på afsnit 3.1 affattes således:

»3.1. Begrænsede støttebeløb«

23. I punkt 22 affattes fodnote 16 således:

»Hvis støtten ydes i form af en skattefordel, skal den skyldige skat, som fordelen bevilges for, være opstået senest den 31. december 2020.«

([10]) Kommissionens forordning (EU) nr. 651/2014 af 17. juni 2014 om visse kategorier af støttes forenelighed med det indre marked i henhold til traktatens artikel 107 og 108 (EUT L 187 af 26.6.2014, s. 1), Kommissionens forordning (EF) nr. 702/2014 af 25. juni 2014 om forenelighed med det indre marked efter artikel 107 og 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde af visse kategorier af støtte i landbrugs- og skovbrugssektoren og i landdistrikter (EUT L 193 af 1.7.2014, s. 1) og Kommissionens forordning (EU) nr. 1388/2014 af 16. december 2014 om forenelighed med det indre marked efter artikel 107 og 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde af visse kategorier af statsstøtte til virksomheder, der beskæftiger sig med fremstilling, forarbejdning og afsætning af fiskevarer og akvakulturprodukter (EUT L 369 af 24.12.2014, s. 37).

([11]) Kommissionens forordning (EU) nr. 1407/2013 af 18. december 2013 om anvendelse af artikel 107 og 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde på de minimis-støtte (EUT L 352 af 24.12.2013, s. 1), Kommissionens forordning (EU) nr. 1408/2013 af 18. december 2013 om anvendelse af artikel 107 og 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde på de minimis-støtte i landbrugssektoren (EUT L 352 af 24.12.2013, s. 9), Kommissionens forordning (EU) nr. 717/2014 af 27. juni 2014 om anvendelse af artikel 107 og 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde på de minimis-støtte i fiskeri- og akvakultursektoren (EUT L 190 af 28.6.2014, s. 45) og Kommissionens forordning (EU) nr. 360/2012 af 25. april 2012 om anvendelse af artikel 107 og 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde på de minimis-støtte ydet til virksomheder, der udfører tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse (EUT L 114 af 26.4.2012, s. 8).

([12]) Kommissionens forordning (EU) nr. 651/2014 af 17. juni 2014 om visse kategorier af støttes forenelighed med det indre marked i henhold til traktatens artikel 107 og 108 (gruppefritagelsesforordningen), Kommissionens forordning (EF) nr. 702/2014 af 25. juni 2014 om forenelighed med det indre marked efter artikel 107 og 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde af visse kategorier af støtte i landbrugs- og skovbrugssektoren og i landdistrikter (EUT L 193 af 1.7.2014, s. 1) og Kommissionens forordning (EU) nr. 1388/2014 af 16. december 2014 om forenelighed med det indre marked efter artikel 107 og 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde af visse kategorier af statsstøtte til virksomheder, der beskæftiger sig med fremstilling, forarbejdning og afsætning af fiskevarer og akvakulturprodukter (EUT L 369 af 24.12.2014, s. 37).

24. Punkt 23a affattes således:

»23a. Hvis en virksomhed er aktiv inden for flere sektorer, for hvilke der i henhold til punkt 22, litra a), og punkt 23, litra a), gælder forskellige maksimumsbeløb, sikrer den berørte medlemsstat ved hjælp af egnede midler såsom adskillelse af regnskaber, at det relevante loft overholdes for hver af disse aktiviteter, og at det samlede maksimumsbeløb på 800 000 EUR ikke overskrides pr. virksomhed. Hvis en virksomhed er aktiv inden for de sektorer, der er omfattet af punkt 23, litra a), bør det samlede maksimumsbeløb på 120 000 EUR ikke overskrides pr. virksomhed.«

25. Følgende indsættes som punkt 24a:

»24a. Støtte ydet i henhold til afsnit 3.2 må ikke kumuleres med støtte ydet til den samme underliggende lånehovedstol i henhold til afsnit 3.3 og omvendt. Støtte ydet i henhold til afsnit 3.2 og afsnit 3.3 må kumuleres for forskellige lån, forudsat at det samlede lånebeløb pr. støttemodtager ikke overstiger lofterne i punkt 25, litra d), eller punkt 27, litra d). En støttemodtager kan modtage støtte samtidigt fra flere foranstaltninger i henhold til afsnit 3.2, forudsat at det samlede lånebeløb pr. støttemodtager ikke overstiger lofterne i punkt 25, litra d) og e).«

26. Punkt 25, litra d), nr. iii), affattes således:

»iii) med behørig begrundelse, som medlemsstaten forelægger Kommissionen (f.eks. i forbindelse med særlige kendetegn ved visse typer virksomheder), kan lånebeløbet forhøjes for at dække likviditetsbehov i de kommende 18 måneder for SMV'er ([13]) og de kommende 12 måneder for store virksomheder, regnet fra ydelsestidspunktet. Modtageren bør selv dokumentere sine likviditetsbehov ([14]).«

27. Punkt 25, litra e), affattes således:

»e) For lån med en løbetid indtil den 31. december 2020 kan lånets hovedstol overstige det i punkt 25, litra d), fastsatte niveau, forudsat at medlemsstaten giver Kommissionen en passende begrundelse herfor, og at støttens proportionalitet fortsat sikres og dokumenteres af medlemsstaten over for Kommissionen.«

28. Punkt 26 affattes således:

»26. For at sikre adgang til likviditet for virksomheder, der oplever en pludselig knaphed, kan rentetilskud i en begrænset periode og for begrænsede lånebeløb være en passende, nødvendig og målrettet løsning under de nuværende omstændigheder. Derudover kan ansvarlig lånekapital, som er efterstillet almindelige privilegerede kreditorer i tilfælde af insolvens, under de nuværende omstændigheder også være en passende, nødvendig og målrettet løsning. Ansvarlig lånekapital er et mindre konkurrencefordrejende middel end egenkapital eller hybrid kapital, da det ikke automatisk kan konverteres til egenkapital, når virksomheden er en going concern. Derfor skal støtte i form af ansvarlig lånekapital ([15]) opfylde de betingelser i afsnit 3.3, der vedrører gældsinstrumenter. Da en sådan støtte imidlertid øger en virksomheds mulighed for at stifte seniorgæld ligesom ved kapitalstøtte, skal der derudover anvendes et kreditrisikotillæg og gælde en yderligere begrænsning af beløbets størrelse i forhold til seniorgælden (en tredjedel for store virksomheder og halvdelen af beløbet for SMV'er, jf. punkt 27, litra d), nr. i) eller ii)). Al ansvarlig lånekapital, der overstiger disse lofter, bør for at sikre ligebehandling undersøges på grundlag af betingelserne for covid-19-rekapitaliseringer som fastsat i afsnit 3.11.«

([13]) Som defineret i bilag I til Kommissionens forordning (EU) nr. 651/2014 af 17. juni 2014 om visse kategorier af støttes forenelighed med det indre marked i henhold til traktatens artikel 107 og 108 (gruppefritagelsesforordningen).

([14]) Likviditetsplanen kan omfatte både driftskapital og investeringsomkostninger.

([15]) Medmindre denne støtte er i overensstemmelse med betingelserne i denne meddelelses afsnit 3.1.

29. Følgende nye punkt 26a indsættes:

»26a. Støtte ydet i henhold til afsnit 3.3 må ikke kumuleres med støtte ydet til den samme underliggende lånehovedstol i henhold til afsnit 3.2 og omvendt. Støtte ydet i henhold til afsnit 3.2 og afsnit 3.3 må kumuleres for forskellige lån, forudsat at det samlede lånebeløb pr. støttemodtager ikke overstiger tærsklerne i punkt 25, litra d), eller punkt 27, litra d). En støttemodtager kan modtage støtte samtidigt fra flere foranstaltninger i henhold til afsnit 3.3, forudsat at det samlede lånebeløb pr. støttemodtager ikke overstiger lofterne i punkt 27, litra d) og e).«

30. Punkt 27, litra d), nr. iii), affattes således:

»iii) med behørig begrundelse, som medlemsstaten forelægger Kommissionen (f.eks. i forbindelse med særlige kendetegn ved visse typer virksomheder), kan lånebeløbet forhøjes for at dække likviditetsbehov i de kommende 18 måneder for SMV'er ([16]) og de kommende 12 måneder for store virksomheder, regnet fra ydelsestidspunktet. Modtageren bør selv dokumentere sine likviditetsbehov ([17]).«

31. Punkt 27, litra e), affattes således:

»e) For lån med en løbetid indtil den 31. december 2020 kan lånets hovedstol overstige det i punkt 27, litra d), fastsatte niveau, forudsat at medlemsstaten giver Kommissionen en passende begrundelse herfor, og at støttens proportionalitet fortsat sikres og dokumenteres af medlemsstaten over for Kommissionen.«

32. Følgende punkt 27a indsættes:

»27a. Gældsinstrumenter, som er efterstillet almindelige privilegerede kreditorer i tilfælde af insolvens, kan ydes til nedsatte renter, der som minimum svarer til basisrenten og kreditrisikomargenerne i tabellen i punkt 27, litra a), plus 200 basispoint for store virksomheder og 150 basispoint for SMV'er. Den alternative mulighed i punkt 27, litra b), gælder også for sådanne gældsinstrumenter. Punkt 27, litra c), punkt 27, litra f), og punkt 27, litra g), skal ligeledes overholdes. Hvis den ansvarlige lånekapital overstiger begge følgende lofter ([18]), fastslås instrumentets forenelighed med det indre marked i henhold til afsnit 3.11:

i) to tredjedele af støttemodtagerens årlige lønsum for store virksomheder og af støttemodtagerens årlige lønsum for SMV'er, jf. punkt 27, litra d), nr. i), og

ii) 8,4 % af støttemodtagerens samlede omsætning i 2019 for store virksomheder og 12,5 % af støttemodtagerens samlede omsætning i 2019 for SMV'er.«

33. Punkt 28 affattes således:

»28. Der må ydes støtte i form af garantier og lån i henhold til afsnit 3.1, afsnit 3.2 og afsnit 3.3 i denne meddelelse til virksomheder, som står over for en pludselig likviditetsmangel, direkte eller gennem kreditinstitutter og andre finansielle institutioner såsom finansielle formidlere. I sidstnævnte tilfælde skal nedenstående betingelser overholdes.«

34. Punkt 31 affattes således:

»31. Kreditinstitutterne eller andre finansielle institutioner bør i videst muligt omfang videregive fordelene ved den offentlige garanti eller subsidierede rentesatser på lån til de endelige støttemodtagere. Den finansielle formidler skal kunne dokumentere, at den anvender en mekanisme, som sikrer, at fordelene i størst muligt omfang videregives til de endelige støttemodtagere i form af større finansieringsvolumener, mere risikofyldte porteføljer, lavere krav til sikkerhedsstillelse, lavere garantipræmier eller lavere rentesatser sammenlignet med en situation uden offentlige garantier eller lån.«

([16]) Som defineret i bilag I til gruppefritagelsesforordningen.

([17]) Likviditetsplanen kan omfatte både driftskapital og investeringsomkostninger.

([18]) Hvis kuponbetalinger kapitaliseres, skal dette tages i betragtning ved fastsættelsen af disse lofter, forudsat at en sådan kapitalisering var planlagt eller forventet på tidspunktet for anmeldelsen af foranstaltningen. Enhver anden statsstøtteforanstaltning i form af ansvarlig lånekapital, der ydes i forbindelse med covid-19-udbruddet, også hvis den ikke er omfattet af denne meddelelse, skal også indgå i beregningen. Ansvarlig lånekapital, der ydes i overensstemmelse med afsnit 3.1 i denne meddelelse, medregnes ikke for disse lofter.

35. Punkt 37, litra j), affattes således:

»j) Det skal være muligt for flere brugere at få adgang til prøvnings- og opskaleringsinfrastrukturen, og adgangen skal gives på gennemsigtige og ikkediskriminerende vilkår. Virksomheder, som har finansieret mindst 10 % af investeringsomkostningerne, kan indrømmes præferentiel adgang på mere favorable vilkår.«

36. Følgende punkt 43a indsættes:

»43a. Hvis en sådan ordning også omfatter ansatte i kreditinstitutter eller finansielle institutioner, har enhver støtte til disse institutter og institutioner ikke til formål at opretholde eller genoprette deres levedygtighed, likviditet eller solvens, eftersom en sådan støtte overvejende har en social målsætning ([19]). Kommissionen mener derfor, at en sådan støtte ikke bør betragtes som en ekstraordinær finansiel støtte fra det offentlige, jf. artikel 2, stk. 1, nr. 28), i BRRD og artikel 3, stk. 1, nr. 29), i SRM-forordningen, og ikke bør vurderes efter de statsstøtteregler, der gælder for banksektoren ([20]).«

37. Der indsættes følgende afsnit:

»3.11. **Rekapitaliseringsforanstaltninger**

44. Disse midlertidige rammebestemmelser fastsætter betingelserne i henhold til EU's statsstøtteregler, hvorunder medlemsstaterne kan yde offentlig støtte i form af egenkapitalinstrumenter og/eller hybride kapitalinstrumenter til virksomheder, der står over for økonomiske vanskeligheder som følge af covid-19-udbruddet ([21]). De skal sikre, at forstyrrelsen af økonomien ikke fører til, at virksomheder, som var levedygtige før covid-19-udbruddet, unødigt må trække sig ud af markedet. En rekapitalisering må derfor ikke overstige det minimum, der er nødvendigt for at sikre støttemodtagerens levedygtighed, og den bør alene have til formål at genoprette støttemodtagerens kapitalstruktur, således som den så ud før covid-19-udbruddet. Store virksomheder skal indberette, hvordan den modtagne støtte understøtter deres aktiviteter i overensstemmelse med EU's målsætninger og nationale forpligtelser inden for rammerne af den grønne og den digitale omstilling, herunder EU's 2050-mål om klimaneutralitet.

45. Kommissionen understreger samtidig, at national offentlig støtte i form af egenkapitalinstrumenter og/eller hybride kapitalinstrumenter, som led i ordninger eller i enkeltstående tilfælde, alene bør påtænkes, hvis der ikke kan findes nogen anden hensigtsmæssig løsning. Anvendelsen af sådanne instrumenter bør desuden være underlagt strenge betingelser, da de fordrejer konkurrencen mellem virksomhederne betydeligt. En sådan indgriben skal derfor være ledsaget af klare betingelser med hensyn til statens indtræden i og udtræden af de berørte virksomheder samt dens afkast ved deltagelse såvel som bestemmelser vedrørende ledelsen og passende foranstaltninger til at begrænse konkurrencefordrejninger. I lyset heraf bemærker Kommissionen, at medlemsstaterne ved at udforme de nationale støtteforanstaltninger således, at de opfylder EU's politiske målsætninger om en grøn og en digital omstilling af økonomien, vil muliggøre en mere bæredygtig vækst på lang sigt og understøtte omstillingen til det aftalte EU-mål om klimaneutralitet i 2050.

3.11.1. *Anvendelsesområde*

46. Følgende betingelser finder anvendelse på de af medlemsstaternes rekapitaliseringsordninger og individuelle rekapitaliseringsforanstaltninger til fordel for ikkefinansielle virksomheder (tilsammen benævnt »covid-19-rekapitaliseringer«) i henhold til denne meddelelse, som ikke er omfattet af denne meddelelses afsnit 3.1. De gælder for covid-19-rekapitaliseringer af store virksomheder og SMV'er ([22]).

47. Følgende betingelser finder desuden anvendelse på efterstillede gældsinstrumenter, der overstiger begge de lofter, der er omhandlet i punkt 27a, nr. i) og ii), i denne meddelelses afsnit 3.3.

([19]) Jf. analogt Kommissionens afgørelse i sag SA.49554-CY — Cypriot scheme for non-performing loans collateralized with primary residence (Estica), betragtning 73, og Kommissionens afgørelse i sag SA.53520-EL — Primary Residence Protection Scheme, betragtning 71.

([20]) Jf. punkt 6 i nærværende meddelelse.

([21]) Betingelserne i afsnit 3.1 i denne meddelelse giver allerede mulighed for at yde støtte i form af egenkapitalinstrumenter og/eller hybride kapitalinstrumenter, men for meget lavere pålydende beløb.

([22]) Som nævnt i meddelelsens punkt 16 er det stadig muligt at anmelde alternative fremgangsmåder i overensstemmelse med artikel 107, stk. 3, litra b), i TEUF.

48. Der må ikke foretages covid-19-rekapitaliseringer efter den 30. juni 2021.

3.11.2. *Støtteberettigelses- og adgangsbetingelser*

49. En covid-19-rekapitalisering skal opfylde følgende betingelser:

a) uden statens indgriben vil den støttemodtagende virksomhed ophøre, eller den vil have alvorlige vanskeligheder ved at opretholde sin aktivitet. Sådanne vanskeligheder kan påvises ved en forringelse af navnlig støttemodtagerens gæld-egenkapital-forhold eller tilsvarende indikatorer

b) indgrebet er for det fælles bedste. Det kan f.eks. være for at undgå social nød og markedssvigt som følge af et betydeligt fald i beskæftigelsen, en innovativ virksomheds udtræden af markedet, en systemisk vigtig virksomheds udtræden af markedet, risikoen for en afbrydelse i en vigtig tjeneste eller andre af den berørte medlemsstat behørigt begrundede situationer

c) støttemodtageren er ikke i stand til at finde finansiering på markedet til overkommelige vilkår, og de eksisterende horisontale foranstaltninger i den berørte medlemsstat til at dække likviditetsbehov er ikke tilstrækkelige til at sikre dens levedygtighed, og

d) støttemodtageren er ikke en virksomhed, som allerede var kriseramt (jf. gruppefritagelsesforordningen ([23])) den 31. december 2019.

50. Medlemsstaterne foretager udelukkende covid-19-rekapitaliseringer under en støtteordning, der er godkendt af Kommissionen, hvis de har modtaget en skriftlig anmodning om sådan støtte fra en potentielt støttemodtagende virksomhed. Hvad angår individuelt anmeldelsespligtig støtte skal medlemsstaterne forelægge dokumentation for en sådan skriftlig anmodning som en del af anmeldelsen af den individuelle støtteforanstaltning til Kommissionen.

51. Betingelserne i dette afsnit samt i afsnit 3.11.4, 3.11.5, 3.11.6 og 3.11.7 finder anvendelse på både covid-19-rekapitaliseringsordninger og individuelle covid-19-støtteforanstaltninger. Ved godkendelsen af en ordning vil Kommissionen kræve, at der indgives en særskilt anmeldelse af individuel støtte, der overskrider tærsklen på 250 mio. EUR. I forbindelse med sådanne anmeldelser vil Kommissionen undersøge, i hvilket omfang den eksisterende finansiering på markedet eller de horisontale foranstaltninger til at dække likviditetsbehov ikke i tilstrækkelig grad kan sikre støttemodtagerens levedygtighed; om de valgte rekapitaliseringsinstrumenter og de dertil knyttede betingelser er egnede til at imødegå støttemodtagerens alvorlige vanskeligheder; om støtten er proportional; og om betingelserne i dette afsnit og i afsnit 3.11.4, 3.11.5, 3.11.6 og 3.11.7 er opfyldt.

3.11.3. *Typer af rekapitaliseringsforanstaltninger*

52. Medlemsstaterne kan foretage covid-19-rekapiteliseringer ved hjælp af to særskilte rekapitaliseringsinstrumenter:

a) egenkapitalinstrumenter, navnlig udstedelse af nye ordinære aktier eller præferenceaktier, og/eller

b) instrumenter med en egenkapitalkomponent (»hybride kapitalinstrumenter«) ([24]), navnlig udbytteretigheder, passive kapitalindskud og konvertible sikrede eller usikrede obligationer.

53. Statens indgreb kan tage form af enhver variant af ovennævnte instrumenter eller en kombination af egenkapitalinstrumenter og hybride kapitalinstrumenter. Medlemsstaterne kan også garantere ovennævnte instrumenter i forbindelse med en markedsemission på den betingelse, at enhver deraf følgende statslig

([23]) Som defineret i artikel 2, nr. 18), i Kommissionens forordning (EU) nr. 651/2014 af 17. juni 2014 om visse kategorier af støttes forenelighed med det indre marked i henhold til traktatens artikel 107 og 108 (EUT L 187 af 26.6.2014, s. 1).

([24]) Hybride kapitalinstrumenter er instrumenter, der omfatter elementer af både gæld og egenkapital. Konvertible obligationer forrentes eksempelvis som obligationer, indtil de konverteres til aktier. Vurderingen af hybride kapitalinstrumenters samlede forrentning afhænger derfor på den ene side af deres forrentning, mens de tager form af gældslignende instrumenter, og på den anden af betingelserne for deres konvertering til egenkapitallignende instrumenter.

indgriben i støttemodtageren opfylder betingelserne i denne meddelelses afsnit 3.11. Medlemsstaten skal sikre, at de valgte rekapitaliseringsinstrumenter og de dertil knyttede betingelser er egnede til at imødegå støttemodtagerens rekapitaliseringsbehov, og at de samtidig fordrejer konkurrencen mindst muligt.

3.11.4. *Rekapitaliseringens størrelse*

54. For at sikre støttens proportionalitet må covid-19-rekapitaliseringen ikke overstige det minimum, der er nødvendigt for at sikre støttemodtagerens levedygtighed, og den bør alene have til formål at genoprette støttemodtagerens kapitalstruktur, sådan som den så ud før covid-19-udbruddet, dvs. situationen pr. 31. december 2019. Ved vurderingen af støttens proportionalitet skal al støtte, der er modtaget eller planlagt i forbindelse med covid-19-udbruddet, tages med i betragtning.

3.11.5. *Statens afkast og udtræden*

Generelle principper

55. Staten skal modtage et passende afkast for investeringen. Jo nærmere afkastet er på markedsrenten, desto mindre er potentialet for konkurrencefordrejninger som følge af statens indgreb.

56. Covid-19-rekapitaliseringen bør tilbagekøbes, så snart økonomien stabiliseres. Kommissionen finder det hensigtsmæssigt at give støttemodtageren tilstrækkelig tid til at tilbagekøbe rekapitaliseringen. Medlemsstaten skal indføre en mekanisme, som gradvist tilskynder tilbagekøb.

57. Afkastet af covid-19-rekapitaliseringen bør øges gradvist, så det nærmer sig markedsafkastet, for at tilskynde støttemodtageren og de øvrige aktionærer til at tilbagekøbe statens rekapitalisering og for at minimere risikoen for konkurrencefordrejninger.

58. Det følger heraf, at covid-19-rekapitaliseringer skal indeholde passende incitamenter til, at virksomhederne tilbagekøber rekapitaliseringen og søger at skaffe alternativ kapital, når markedsforholdene tillader det, ved at der kræves et tilstrækkeligt højt afkast af rekapitaliseringen.

59. Som et alternativ til nedenstående prisfastsættelsesmetoder kan medlemsstaterne anmelde ordninger eller individuelle foranstaltninger, hvor prisfastsættelsesmetoden er tilpasset efter kapitalinstrumentets egenskaber og prioritetsorden, forudsat at de samlet set dels har samme tilskyndelsesvirkning med hensyn til statens udtræden, dels har en tilsvarende virkning på statens afkast.

Afkast af egenkapitalinstrumenter

60. En kapitaltilførsel fra staten eller et tilsvarende indgreb skal tage udgangspunkt i en pris, som ikke overstiger støttemodtagerens gennemsnitlige aktiekurs i løbet af de 15 dage, der går forud for anmodningen om kapitaltilførslen. Hvis støttemodtageren ikke er børsnoteret, bør markedsværdien anslås af en uafhængig ekspert eller ved hjælp af andre passende midler.

61. En rekapitaliseringsforanstaltning skal omfatte en »step up«-mekanisme, der trinvist øger statens afkast, for at give støttemodtageren et incitament til at tilbagekøbe statens kapitaltilførsler. Denne afkastforøgelse kan tage form af yderligere aktier ([25]) til staten eller andre mekanismer og bør for hvert trin svare til en stigning på mindst 10 % i statens afkast (af den kapitalinteresse, der hidrører fra den ikketilbagebetalte del af statens covid-19-egenkapitaltilførsel):

a) »Step up«-mekanismen aktiveres fire år efter covid-19-egenkapitaltilførslen, hvis staten ikke har solgt mindst 40 % af egenkapitalinteressen hidrørende fra covid-19-egenkapitaltilførslen.

([25]) Yderligere aktier kan f.eks. tildeles ved udstedelse af konvertible obligationer på rekapitaliseringsdatoen, som konverteres til aktier på den dato, hvor »step up«-mekanismen udløses.

b) »Step up«-mekanismen aktiveres atter seks år efter covid-19-egenkapitaltilførslen, hvis staten ikke har solgt hele egenkapitalinteressen hidrørende fra covid-19-egenkapitaltilførslen ([26]).

Hvis støttemodtageren ikke er børsnoteret, kan medlemsstaterne beslutte at gennemføre hvert af de to trin et år senere, dvs. henholdsvis fem år og syv år efter covid-19-egenkapitaltilførslen.

62. Kommissionen kan acceptere alternative mekanismer, forudsat at de samlet set dels har samme incitament-virkning med hensyn til at sikre statens udtræden, dels har en tilsvarende virkning på statens afkast.

63. Støttemodtageren bør til enhver tid have mulighed for at tilbagekøbe den egenkapitalandel, som staten har erhvervet. For at sikre, at staten modtager et passende afkast for investeringen, bør tilbagekøbsprisen være det højeste beløb af i) statens nominelle investering forhøjet med en årlig rente, som er [200] basispoint højere end angivelserne i tabellen nedenfor ([27]), eller ii) markedsprisen på tilbagekøbstidspunktet.

64. Alternativt kan staten til enhver tid sælge sin egenkapitalandel til markedspris til andre købere end støttemodtageren. Et sådant salg kræver i princippet en åben og ikkediskriminerende høring af mulige købere eller et salg på børsen. Staten kan give eksisterende aktionærer fortrinsret til at købe til den pris, der følger af den offentlige høring.

Afkast af hybride kapitalinstrumenter

65. Det samlede afkast af hybride kapitalinstrumenter skal i tilstrækkelig grad tage højde for følgende elementer:

a) det valgte instruments egenskaber, herunder dets rang, risikoen og alle betalingsvilkår

b) indbyggede udtrædelsesincitamenter (for eksempel »step up«-klausuler eller klausuler om tilbagekøb) og

c) en passende benchmarkrente.

66. Minimumsafkastet af hybride kapitalinstrumenter skal, indtil de konverteres til egenkapital-lignende instrumenter, mindst svare til basissatsen (1-årig IBOR eller tilsvarende som offentliggjort af Kommissionen ([28])) plus præmien, jf. nedenfor.

Afkast af hybride kapitalinstrumenter: 1-årig IBOR+

Type støttemodtager	1. år	2. og 3. år	4. og 5. år	6. og 7. år	8. år og senere
SMV'er	225 basis-point	325 basis-point	450 basis-point	600 basis-point	800 basispoint
Store virksomheder	250 basis-point	350 basis-point	500 basis-point	700 basis-point	950 basispoint

67. Konverteringen af hybride kapitalinstrumenter til egenkapital skal gennemføres til 5 % eller mere under den teoretiske værdi efter udnyttelsen af tegningsret (TERP) på konverteringstidspunktet.

68. Efter konverteringen til egenkapital skal der tilknyttes en »step up«-mekanisme, der øger statens afkast, for at give støttemodtagerne et incitament til at tilbagekøbe statens kapitaltilførsler. Hvis staten stadig ejer den egenkapital, der er resultatet af covid-19-foranstaltningen, to år efter konverteringen til egenkapital, skal den modtage en yderligere ejerandel af støttemodtageren ud over den resterende kapitalinteresse, der

([26]) Hvis forøgelsen for eksempel sker i form af en tildeling af yderligere aktier til staten. Hvis statens kapitalinteresse i en støttemodtager er på 40 % som følge af kapitaltilførslen og staten ikke sælger sin kapitalinteresse før den påkrævede dato, skal statens kapitalinteresse stige med mindst 0,1 × 40 % = 4 % for at nå op på 44 % fire år efter covid-19-egenkapitaltilførslen og for at nå op på 48 % seks år efter covid-19-egenkapitaltilførslen, hvilket resulterer i en tilsvarende udvanding af andre aktionærers andele.

([27]) Forhøjelsen på 200 basispoint finder ikke anvendelse i 8. år og senere.

([28]) Basissatser beregnet i overensstemmelse med meddelelse fra Kommissionen om revision af metoden for fastsættelse af referencesatsen og kalkulationsrenten (EUT C 14 af 19.1.2008, s. 6.) og offentliggjort på GD Konkurrences websted: https://ec.europa.eu/competition/state_aid/legislation/reference_rates.html.

hidrører fra dens konvertering af de hybride kapitalinstrumenter, der indgik i covid-19-rekapitaliseringen. Denne yderligere ejerandel skal være på mindst 10 % af den resterende kapitalinteresse, der hidrører fra statens konvertering af de hybride kapitalinstrumenter, der indgik i covid-19-rekapitaliseringen. Kommissionen kan acceptere alternative »step up«-mekanismer, forudsat at de har den samme incitamentvirkning og en tilsvarende virkning på statens afkast.

69. Medlemsstaterne kan vælge en prisformel, som indeholder supplerende »step up«- eller tilbagebetalingsklausuler. Disse elementer bør udformes på en sådan måde, at de fremmer en tidlig afslutning af statens rekapitaliseringsstøtte til modtageren. Kommissionen kan også acceptere alternative prisfastsættelsesmetoder, forudsat at de resulterer i afkast, der mindst svarer til dem, der fremkommer ved brug af ovennævnte metode.

70. Da arten af hybride instrumenter varierer betydeligt, udsteder Kommissionen ikke retningslinjer for alle typer af instrumenter. Hybride instrumenter skal under alle omstændigheder følge ovennævnte principper og have et afkast, der afspejler den risiko, der er forbundet med de pågældende instrumenter.

3.11.6. *Ledelse og forhindring af urimelige konkurrencefordrejninger*

71. For at forhindre urimelige konkurrencefordrejninger må støttemodtagerne ikke gennemføre aggressive forretningsmæssige udvidelser, som finansieres af statsstøtte, eller påtage sig uforholdsmæssigt store risici. Som hovedregel gælder det, at jo mindre en medlemsstats egenkapitalandel og jo højere afkastet, i desto mindre grad er der behov for sikkerhedsforanstaltninger.

72. Hvis modtageren af en covid-19-rekapitalisering på over 250 mio. EUR er en virksomhed med en stærk markedsposition på mindst et af de relevante markeder, hvor den opererer, skal medlemsstaterne foreslå yderligere foranstaltninger for at bevare den effektive konkurrence på de pågældende markeder. Medlemsstaterne kan i den forbindelse navnlig give strukturelle eller adfærdsmæssige tilsagn, jf. Kommissionens meddelelse om løsningsforslag, der kan accepteres i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 139/2004 og Kommissionens forordning (EF) nr. 802/2004.

73. Modtagere af en covid-19-rekapitalisering må ikke reklamere med den til kommercielle formål.

74. Så længe mindst 75 % af covid-19-rekapitalisering ikke er blevet tilbagekøbt, skal andre modtagere end SMV'er forhindres i at erhverve en andel på mere end 10 % i konkurrenter eller andre erhvervsdrivende i samme branche, herunder i forudgående og efterfølgende led.

75. Under særlige omstændigheder og uden at det berører kontrollen med fusioner kan sådanne støttemodtagere dog erhverve en andel på mere end 10 % i erhvervsdrivende i forudgående og efterfølgende led inden for deres aktivitetsområde, hvis erhvervelsen er nødvendig for at opretholde støttemodtagerens levedygtighed. Kommissionen kan tillade erhvervelsen, hvis den er nødvendig for at bevare støttemodtagerens levedygtighed. Erhvervelsen må ikke gennemføres, før Kommissionen har truffet afgørelse om dette spørgsmål.

76. Statsstøtte må ikke anvendes til at krydssubsidiere økonomiske aktiviteter i integrerede virksomheder, der var i økonomiske vanskeligheder allerede den 31. december 2019. Der skal gennemføres en tydelig regnskabsmæssig adskillelse i integrerede virksomheder for at sikre, at rekapitaliseringsforanstaltningen ikke kommer disse aktiviteter til gode.

77. Så længe covid-19-rekapitaliseringerne ikke er tilbagekøbt fuldt ud, kan støttemodtagere ikke foretage betaling af udbytte eller ikkeobligatoriske kuponbetalinger til eller tilbagekøbe aktier fra andre end staten.

78. Så længe mindst 75 % af covid-19-rekapitaliseringerne ikke er tilbagekøbt, må aflønningen af de enkelte medlemmer af støttemodtagerens ledelse ikke overstige den faste del af disses vederlag pr. 31. december 2019. For personer, der bliver medlemmer af ledelsen under eller efter rekapitaliseringen, er den gældende grænse det laveste faste vederlag for et medlem af ledelsen pr. 31. december 2019. Bonusser, andre variable eller tilsvarende lønelementer må under ingen omstændigheder udbetales.

3.11.7. *Statens exitstrategi vedrørende kapitalinteressen hidrørende fra rekapitaliseringen og indberetningsforpligtelser*

79. Andre støttemodtagere end SMV'er, der har modtaget en covid-19-kapitaltilførsel, som på tilførselstidspunktet udgjorde mere end 25 % af egenkapitalen, skal fremlægge en troværdig exitstrategi vedrørende medlemsstatens kapitalinteresse, medmindre statens kapitaltilførsel nedbringes til under 25 % af egenkapitalen inden for 12 måneder fra datoen for tildeling af støtten ([29]).

80. Exitstrategien skal indeholde:

a) støttemodtagerens plan for videreførelsen af aktiviteterne og anvendelsen af de midler, som staten har investeret, herunder en betalingsplan for afkastet og tilbagekøbet af statens investering (samlet »tilbagebetalingsplanen«) og

b) de foranstaltninger, som støttemodtageren og staten vil træffe for at overholde tilbagebetalingsplanen.

81. Exitstrategien bør udarbejdes og forelægges medlemsstaten senest 12 måneder efter tildelingen af støtten og skal godkendes af medlemsstaten.

82. Ud over forpligtelsen i punkt 79-81 skal støttemodtagerne indberette til medlemsstaten om fremskridtet med hensyn til gennemførelsen af tilbagebetalingsplanen og om overholdelsen af betingelserne i afsnit 3.11.6 senest 12 måneder efter planens fremlæggelse og derefter regelmæssigt hver 12. måned.

83. Så længe covid-19-rekapitaliseringerne ikke er tilbagekøbt fuldt ud, skal andre modtagere af en covid-19-rekapitalisering end SMV'er offentliggøre oplysninger om anvendelsen af den modtagne støtte senest 12 måneder fra datoen for tildeling af støtten og derefter regelmæssigt hver 12. måned. I den forbindelse skal der navnlig redegøres for, hvordan anvendelsen af støtten understøtter aktiviteter i overensstemmelse med EU's målsætninger og nationale forpligtelser inden for rammerne af den grønne og den digitale omstilling, herunder EU's 2050-mål om klimaneutralitet.

84. Medlemsstaten skal årligt indberette til Kommissionen om gennemførelsen af tilbagebetalingsplanen og overholdelsen af betingelserne i afsnit 3.11.6. Hvis modtageren har modtaget en covid-19-rekapitalisering på over 250 mio. EUR, skal indberetningen medtage oplysninger om overholdelse af betingelserne i punkt 54.

85. Hvis statens kapitaltilførsel ikke er nedbragt til under 15 % af støttemodtagerens egenkapital seks år efter covid-19-rekapitaliseringen, skal der for Kommissionen til godkendelse forelægges en omstruktureringsplan, jf. rammebestemmelserne om redning og omstrukturering. Kommissionen vil vurdere, om de foranstaltninger, der er planlagt i omstruktureringsplanen, både kan sikre støttemodtagerens levedygtighed, også med henblik på EU's målsætninger og medlemsstaternes forpligtelser inden for rammerne af den grønne og den digitale omstilling, og statens udtræden uden at påvirke samhandelen på en måde og i et omfang, der strider mod den fælles interesse. Hvis støttemodtageren ikke er børsnoteret eller er en SMV, kan medlemsstaterne beslutte kun at forelægge en omstruktureringsplan, hvis statens kapitaltilførsel ikke er nedbragt til under 15 % af egenkapitalen syv år efter covid-19-rekapitaliseringen.«

([29]) I dette underafsnit 3.11.7 bør hybride instrumenter, der tildeles af staten, medregnes som egenkapital.

38. Punkt 44 bliver til punkt 86, og der foretages følgende ændringer:

»86. Undtagen for støtte ydet i henhold til afsnit 3.9, 3.10 og 3.11 skal medlemsstaterne på det centrale statsstøttewebsted eller via Kommissionens IT-værktøj ([30]) offentliggøre relevante oplysninger ([31]) om enhver individuel støtte, der ydes i henhold til denne meddelelse, inden for 12 måneder at regne fra tildelingstidspunktet. Medlemsstaterne skal på det centrale statsstøttewebsted eller via Kommissionens IT-værktøj offentliggøre relevante oplysninger ([32]) om enhver individuel rekapitalisering, der er ydet i henhold til afsnit 3.11, inden for 3 måneder at regne fra rekapitaliseringen. Den nominelle værdi af rekapitaliseringen pr. støttemodtager medtages.«

39. Punkt 45-52 bliver til punkt 87-94.

40. Punkt 49 bliver til punkt 91 og affattes således:

»91. Kommissionen anvender denne meddelelse fra den 19. marts 2020 under hensyntagen til den økonomiske virkning af COVID-19-udbruddet, der har krævet øjeblikkelig handling. Denne meddelelse er begrundet i de nuværende ekstraordinære omstændigheder og vil ikke blive anvendt efter den 31. december 2020, undtagen for afsnit 3.11, der anvendes indtil den 1. juli 2021. Kommissionen vil inden den 31. december 2020 dato kunne revidere denne meddelelse, hvis væsentlige konkurrencepolitiske eller økonomiske hensyn tilsiger det. Hvis det skønnes nyttigt, vil Kommissionen eventuelt også redegøre nærmere for sin tilgang til bestemte spørgsmål.«

([30]) Den offentlige søgeside for gennemsigtighed i statsstøtte giver adgang til data om individuel tildeling af statsstøtte fra medlemsstaterne i overensstemmelse med de europæiske gennemsigtighedskrav for statsstøtte og kan ses på https://webgate.ec.europa.eu/competition/transparency/public?lang=en.

([31]) Henviser til de oplysninger, der kræves i bilag III til Kommissionens forordning (EU) nr. 651/2014 af 17. juni 2014 og bilag III til Kommissionens forordning (EU) nr. 702/2014 og bilag III til Kommissionens forordning (EU) nr. 1388/2014 af 16. december 2014. For så vidt angår tilbagebetalingspligtige forskud, garantier, lån, ansvarlig lånekapital og andre støtteformer skal den pålydende værdi af det underliggende instrument indsættes for hver støttemodtager. For så vidt angår skatte- eller betalingsfordele kan støttebeløbet for den individuelle støtte anføres i intervaller.

([32]) Henviser til de oplysninger, der kræves i bilag III til Kommissionens forordning (EU) nr. 651/2014 af 17. juni 2014 og bilag III til Kommissionens forordning (EU) nr. 702/2014 og bilag III til Kommissionens forordning (EU) nr. 1388/2014 af 16. december 2014.